

บทที่ 3

การออกแบบแหล่งจ่ายไฟฟ้าแรงสูง

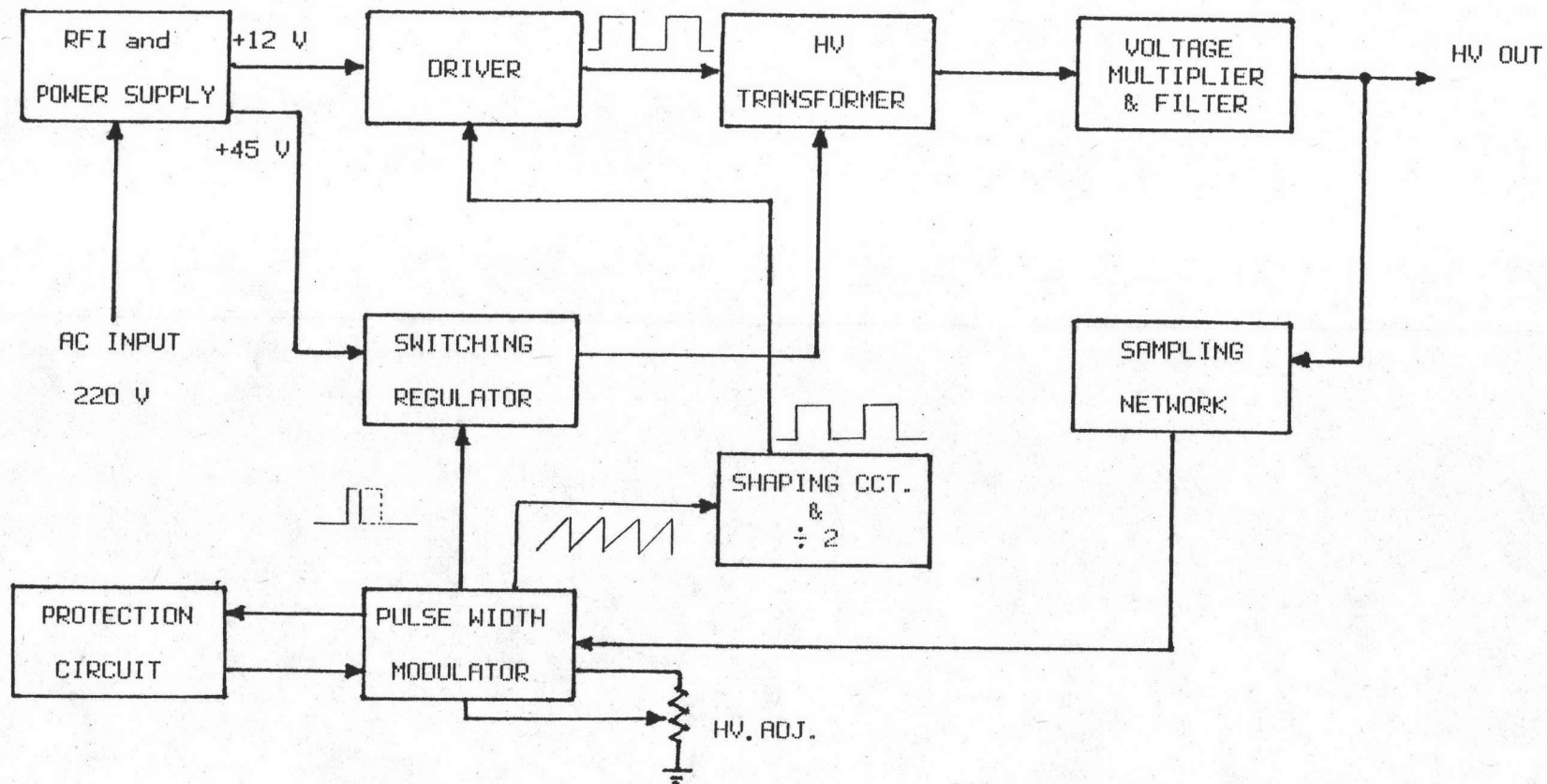
แหล่งจ่ายไฟฟ้าแรงสูงที่พัฒนาขึ้น มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ไบอัสหัววัดรังสีแบบพรอพอร์ชันแนลและซินทิลเลชัน สำหรับระบบวิเคราะห์ธาตุด้วยวิธีเรืองรังสีเอกซ์ ดังนั้นจึงเลือกออกแบบให้สามารถเปลี่ยนแปลงศักดาไฟฟ้าได้ในช่วง 0 ถึง 3000 โวลต์ และจ่ายกระแสสูงสุดได้ 5 มิลลิแอมแปร์ การกำเนิดไฟฟ้าแรงสูง ใช้แบบ ตริเวนไทป์ ดีซี-เอซี คอนเวอเตอร์ วงจรควบคุมศักดาที่เป็นแบบ สวิตซิง ชนิดพัลส์วิดมอดูเลชัน โดยจ่ายกำลังไฟฟ้ากระแสตรงจากหม้อแปลงไฟฟ้า รูปที่ 3.1 แสดงแผนภาพของแหล่งจ่ายไฟฟ้าแรงสูงที่ได้พัฒนาขึ้น

3.1 วงจรแหล่งจ่ายไฟฟ้าแรงสูง

ประกอบด้วยวงจรต่อไปนี้

- 3.1.1 วงจรลดทอน อาร์ เอฟ ไอ (RFI suppression)
- 3.1.2 แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรง
- 3.1.3 วงจรควบคุมแบบสวิตซิง
- 3.1.4 คอนเวอเตอร์ (converter)
- 3.1.5 วงจรทวีความต่างศักย์ และวงจรกรองกระแส (voltage multiplier)
- 3.1.6 วงจรป้องกัน

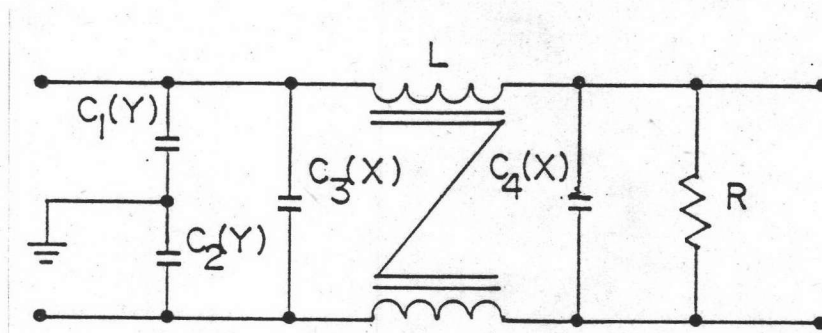
การทำงานตามแผนภาพ รูปที่ 3.1 ไฟฟ้ากระแสสลับ 220 หรือ 110 โวลต์ ความถี่ 50 เฮิรตซ์ ผ่านวงจรลดทอน อาร์เอฟไอ จากนั้นเข้าสู่ หม้อแปลงไฟฟ้าแปลงเป็นไฟฟ้าแรงต่ำสองชุดจ่ายกระแสให้กับวงจรอื่นที่ต้องการไฟฟ้าแรงต่ำหนึ่งชุด อีกหนึ่งชุดสำหรับวงจรที่ใช้เปลี่ยนเป็นไฟฟ้าแรงสูง วงจรคอนเวอเตอร์ประกอบด้วยหม้อแปลงไฟฟ้าชนิดแปลงขึ้นทำให้ได้ไฟฟ้าแรงสูงแกนเฟอร์ไรต์ แล้วจึงผ่านสู่วงจรทวีความต่างศักย์ และวงจรกรองกระแสที่ทางออกส่วนตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของความต่างศักย์ทางออกแล้ว ส่งต่อไปยังวงจรควบคุมแบบพัลส์วิดมอดูเลเตอร์ เพื่อควบคุมให้ความต่างศักย์ทางออกคงที่ตามที่ต้องการ

รูปที่ 3.1 แผนภาพแสดงวงจรต่างๆของแหล่งจ่ายไฟฟ้าแรงสูง

3.2 การทำงานของวงจร

3.2.1 วงจรลดทอน อาร์ เอฟ ไอ (RFI suppression)⁽¹⁾

รูปที่ 3.2 แสดงวงจรลดทอนอาร์ เอฟ ไอ มาตรฐานที่ใช้กับแหล่งจ่ายไฟฟ้า ที่ทำงานแบบสวิตชิง

ลักษณะการทำงานจะเป็นตัวกรองสัญญาณให้ความถี่ต่ำผ่านประกอบด้วย L และ C โดยต่อขดลวดเหนี่ยวนำอนุกรมกับไฟฟ้ากระแสสลับทั้ง 2 สายสายละ 1 ขด ตัวคาปาซิเตอร์ ที่ต่ออยู่ระหว่างสายไฟฟ้ากระแสสลับ เรียกว่า X capacitors (C_x) ตัวเก็บประจุที่ต่ออยู่ระหว่างไฟฟ้ากระแสสลับทั้ง 2 และสายดินเรียกว่า Y capacitors (C_y)

โดย	C_x	มีค่า	0.01 ถึง 2	ไมโครฟารัด
	C_y	"	2200 พิโคฟารัด ถึง 0.033	ไมโครฟารัด
	L	"	1.8 มิลลิเฮนรี่ ถึง 47	มิลลิเฮนรี่

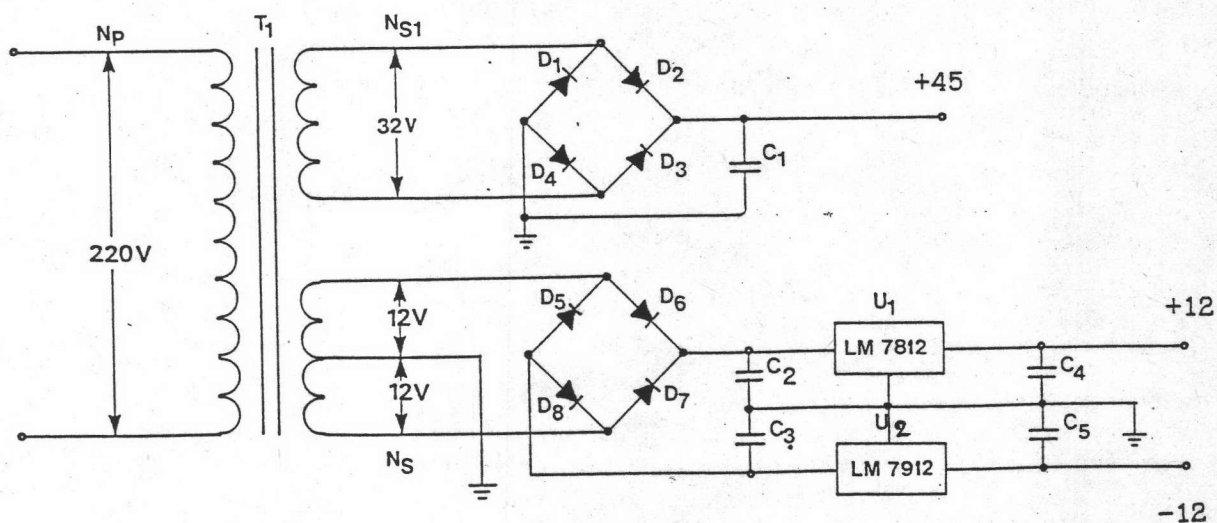
ค่า R หาได้จากสูตร

$$R = \frac{t}{2.21 C} \quad \dots\dots(3.1)$$

โดย $t = 1$ วินาที, C คือผลรวมของ X capacitors หน่วยเป็นไมโครฟารัด

3.2.2 แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรง

แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงมีอยู่สองส่วนส่วนแรกเป็นแหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงคงที่ $\pm 12V$ เพื่อจ่ายกระแสให้กับวงจรต่างๆ เช่นวงจรป้องกัน วงจรควบคุมพัลส์วิคอีกส่วนหนึ่งเป็นแหล่งจ่ายกระแสที่ยังไม่มีการ เรกกูเลต จะป้อนให้กับวงจรควบคุมแบบสวิตชิง ดังรูป 3.3

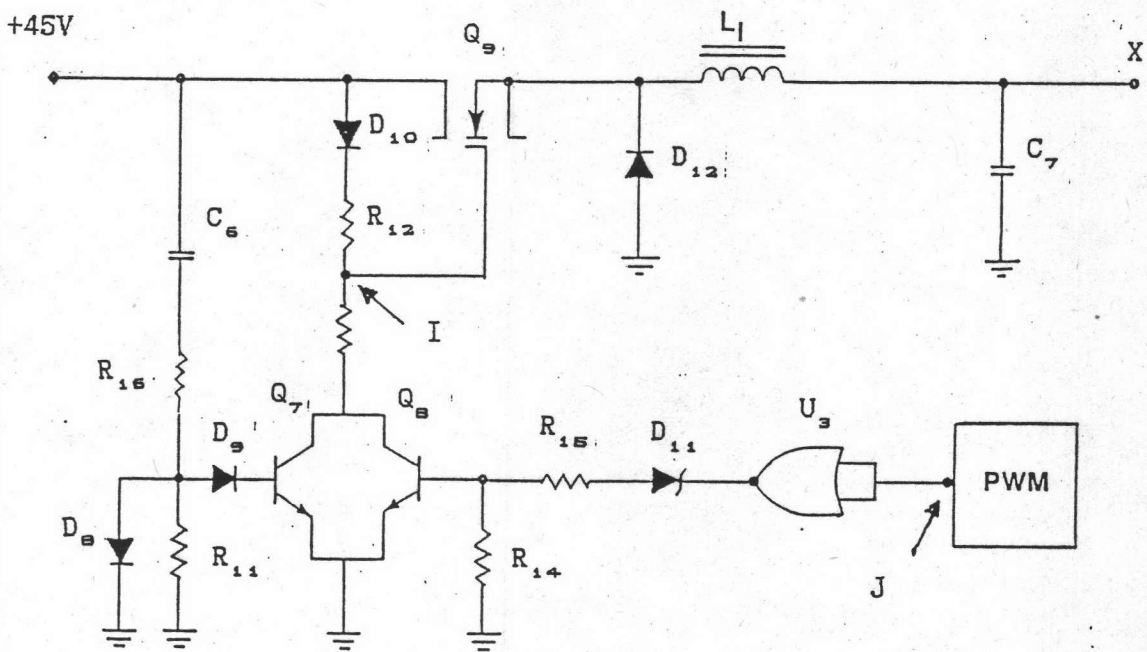

รูปที่ 3.3 วงจรแหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรง ± 12 โวลต์ และแหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงที่ยังไม่เรกกูเลต

หลักการทำงาน หม้อแปลง T_1 เป็นชนิดแปลงลงโดยมีขดทุติยภูมิ 2 ขด N_{s1} และ N_{s2} ขดทุติยภูมิ N_{s1} ต่อกับวงจรเรียงกระแสแบบบริดด้วยไดโอด D_1, D_2, D_3, D_4 และมี C_1 เป็นตัวกรองกระแส ขดทุติยภูมิ N_{s2} เป็นแบบมีแทปกกลาง 12-0-12 ต่อกับวงจรเรียงกระแสแบบฟูลเวฟด้วยไดโอด D_5, D_6, D_7, D_8 จะได้ความต่างศักย์บวกและลบ เพื่อจ่ายให้กับไอซี U_1 และ U_2 ซึ่งเป็นไอซีเรกกูเลเตอร์ มี C_2, C_3 เป็นตัวกรองกระแสทางเข้า C_4, C_5 กรองกระแสทางออกทำให้ได้ความต่างศักย์ทางออกเป็น ± 12 โวลต์

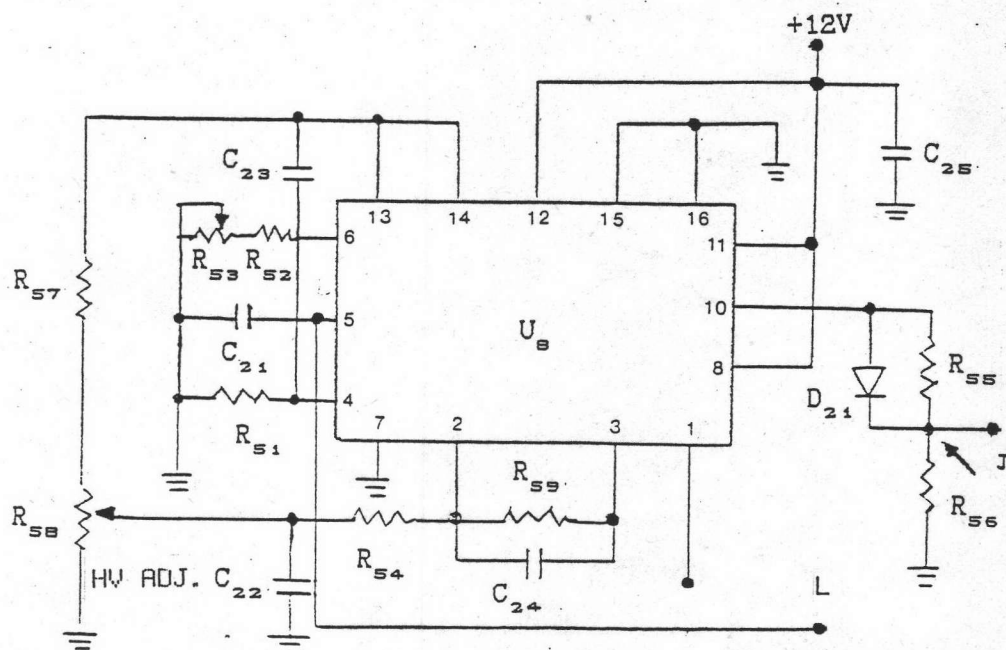
3.2.3 วงจรควบคุมแบบสวิตชิง (4)

หลักการทำงาน ทรานซิสเตอร์ Q_7, C_6, R_{11} ต่อกันเป็นวงจรชอฟสตาร์ทป้องกันไม่ให้เกิดการทำงานรุนแรงในช่วงเปิดสวิตครั้งแรก สัญญาณจากวงจรพัลส์วิดมอดูเลเตอร์จะถูกกลับสัญญาณด้วย NOT gate มาควบคุมทรานซิสเตอร์ Q_8 ให้เปิดปิดตามขนาดความกว้างของพัลส์ เพาเวอร์มอสเฟตทรานซิสเตอร์ Q_9 จะถูกบังคับให้เปิดปิดกระแสในวงจรจ่ายกำลังไฟฟ้าด้วยทรานซิสเตอร์ Q_8 ควบคุมความต่างศักย์ที่ทางออกให้มีความต่างศักย์ตามการตรวจสอบระดับทางออกของวงจรพัลส์วิดมอดูเลเตอร์ เพื่อรักษาระดับตกตาให้คงที่ L_1, C_7 เป็นตัวสะสมและกรองกระแสให้เรียบ ดังแสดงในรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 วงจรควบคุมแบบสวิตชิง

3.2.3.1 วงจรพัลส์วามอดูเลเตอร์ (Pulse Width Modulator) (3)

รูปที่ 3.5 วงจรพัลส์วามอดูเลเตอร์

หลักการทำงานของวงจร ใช้ไอซีเบอร์ TL494 ดังแสดงในรูปที่ 3.5 ทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมพัลส์วิด ภายในตัวไอซีประกอบด้วย วงจรขยายความคลาดเคลื่อน คัดคาอ้างอิง 5 โวลต์, วงจรกำเนิดความถี่ สัญญาณที่ใช้ควบคุมเข้าที่ขา 1 จะผ่าน วงจรขยายความคลาดเคลื่อน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับสัญญาณอ้างอิงรูปฟันเลื่อย กำเนิด เป็นพัลส์ขนาดความกว้างต่างตามระดับของคัทคาเปรียบเทียบ ทราานซิสเตอร์ภายใน 2 ตัวทำหน้าที่ให้สัญญาณพัลส์ออกเพื่อนำไปควบคุมวงจรอื่น ความถี่ของวงจรกำหนดได้ด้วย C_T และ R_T ภายนอก ความถี่โดยประมาณคำนวณได้จากสูตร

$$f_{osc} = 1.1 / (R_T \cdot C_T)$$

3.2.4 วงจรคอนเวอเตอร์

วงจรคอนเวอเตอร์ที่ใช้เป็นแบบ ดีซี - เอซี คอนเวอเตอร์ ประกอบด้วย

วงจรย่อย 2 วงจรคือ วงจรแต่งรูปสัญญาณและหารความถี่ วงจรขับ (driver) และ หม้อแปลงไฟฟ้า ดังแสดงในรูปที่ 3.6 และ รูปที่ 3.7

3.2.4.1 วงจรแต่งรูปสัญญาณและหารความถี่

หลักการทํางาน ความถี่ของวงจรจะเป็นความถี่เดียวกับวงจรควบคุมแบบสวิตชิง โดยใช้สัญญาณฟันเลื่อยจากขา 5 ของไอซี U_{51} มี Q_{10} , R_{21} , C_{51} เป็นวงจรแต่งรูปสัญญาณ ความถี่ฟันเลื่อยถูกหาร 2 ด้วยไอซี U_{11} สัญญาณสี่เหลี่ยมที่ได้จากขา 1 และ 2 มี duty cycle ประมาณ 48% นำไปใช้งานในวงจรขับต่อไป

3.2.4.2 วงจรขับแบบpush-pull

หลักการทํางานของวงจรนี้เป็นแบบpush-pull ดังแสดงในรูปที่ 3.7 ประกอบด้วยมอสเฟต (MOSFET) 2 ตัว Q_{51} และ Q_{61} ทํางานตามสัญญาณพัลส์สี่เหลี่ยมที่ได้จากวงจรกำเนิดความถี่ที่มีความถี่ประมาณ 10 กิโลเฮิรตซ์มอสเฟตทั้ง 2 ตัวจะสลับกันทํางานเนื่องจากสัญญาณพัลส์สี่เหลี่ยมที่ขาเกตทั้ง 2 ได้รับมีเฟสต่างกัน 180 องศา ทำให้เกิดไฟฟ้ากระแสสลับผ่านขดปฐมภูมิเหนี่ยวนำให้เกิดกระแสไหลในขดทุติยภูมิ ความต่างศักย์ทางออกจะมีค่าประมาณ $V_{in} N_p / N_s$

โดย V_{in} คือ ความต่างศักย์ทางเข้า
 N_p คือ จำนวนรอบของขดลวดทางด้านปฐมภูมิ
 N_s คือ จำนวนรอบของขดลวดทางด้านทุติยภูมิ

กำลังไฟฟ้า ที่ได้สามารถคำนวณได้จาก

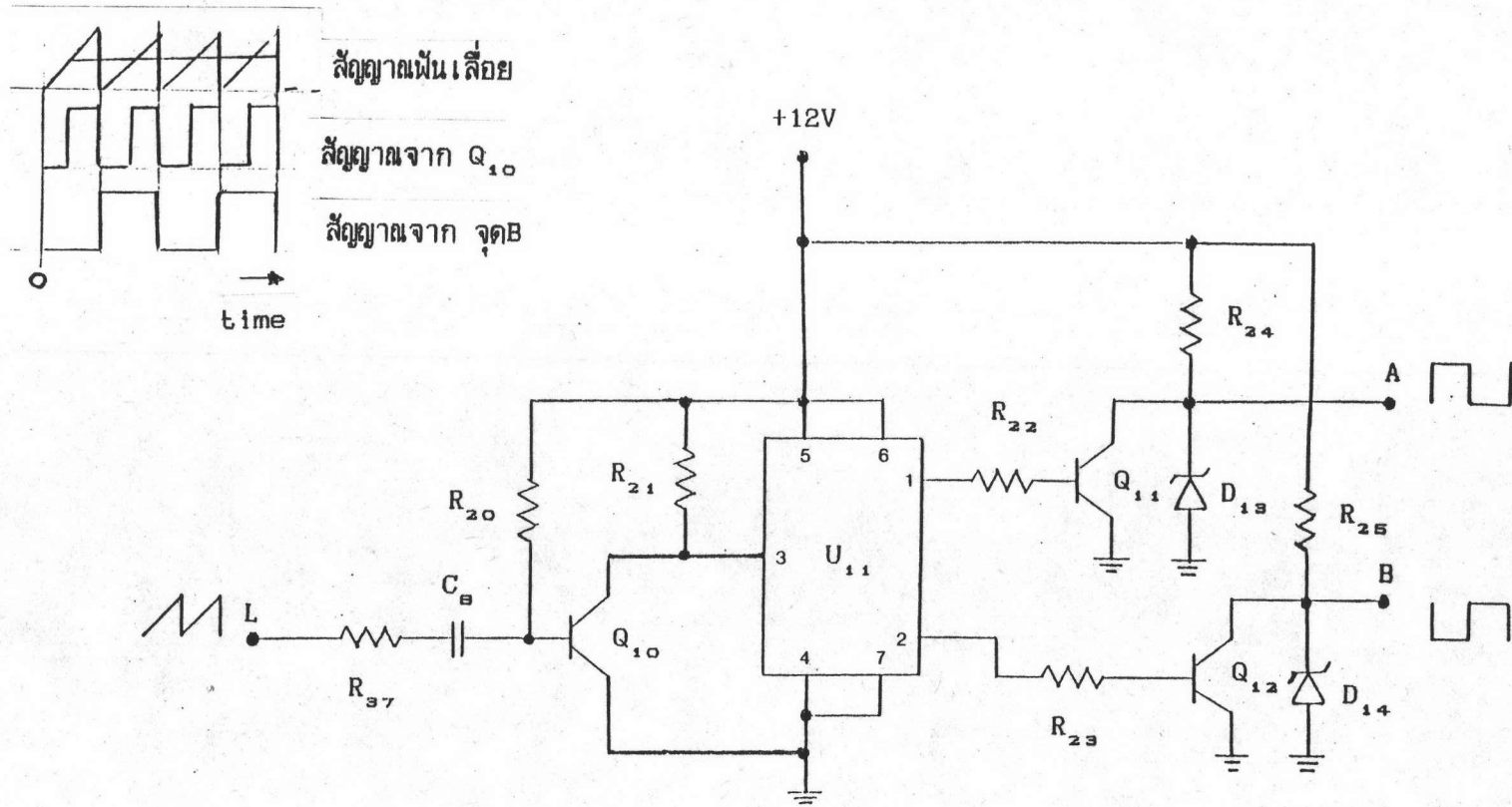
$$\text{สูตร } P_{out} = (1/2) f L I^2 \quad \dots\dots(3.4)$$

เมื่อ P_{out} คือ กำลังไฟฟ้าทางออก
 f คือ ความถี่
 L คือ ตัวเหนี่ยวนำ
 I คือ กระแส

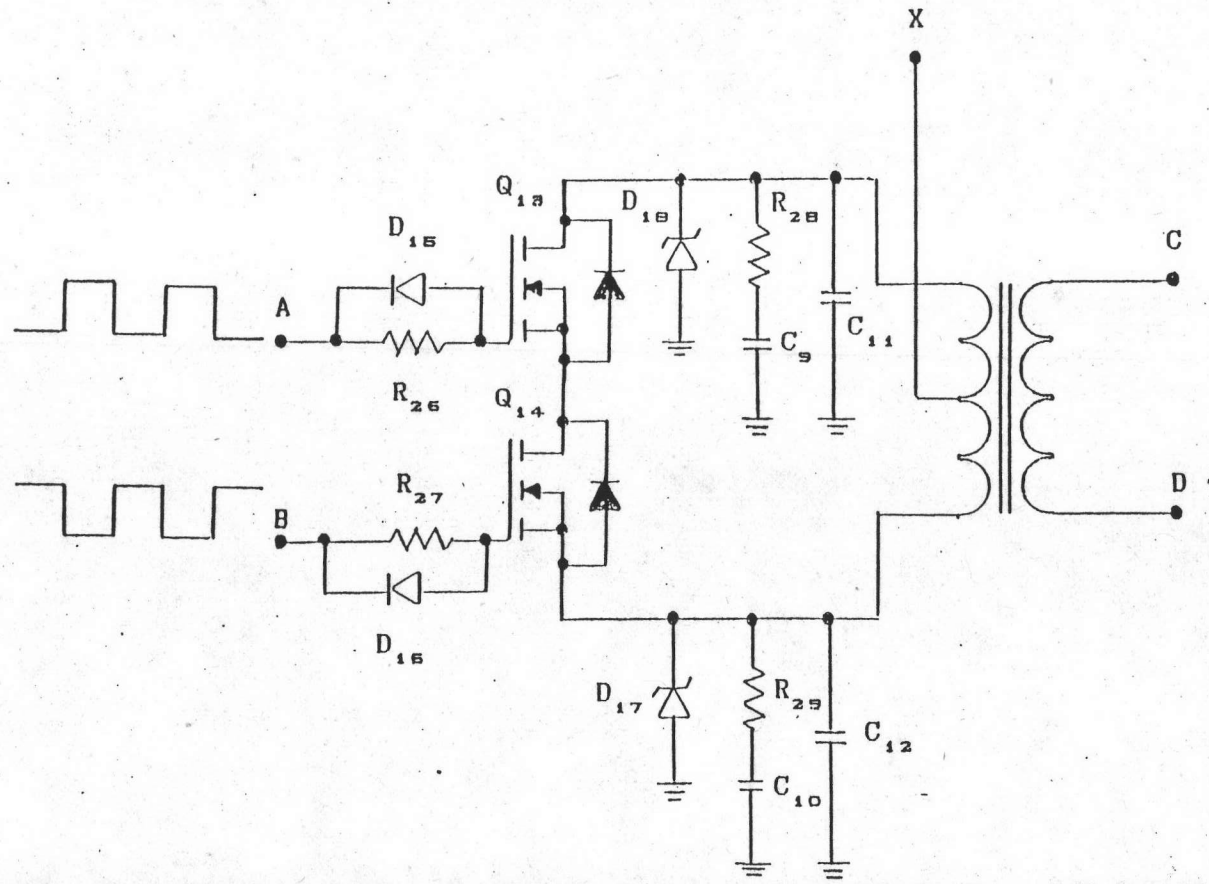
ขนาดของหม้อแปลงที่ใช้ คำนวณได้จาก

$$\text{สูตร } P_{out} = 1.47 f B_{max} A_E A_C 10^{-3} \quad \dots\dots(3.5)$$

เมื่อ A_E คือ พื้นที่หน้าตัดของแกน (ซม.²)
 A_C คือ พื้นที่ขดลวด (ซม.²)

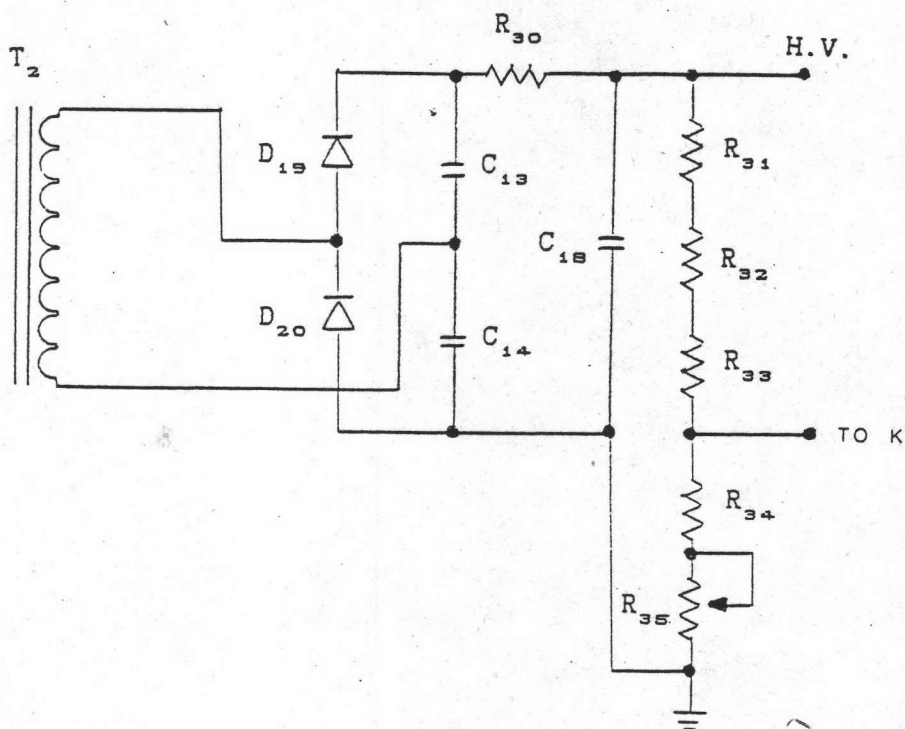
รูปที่ 3.6 แสดงวงจรต่างรูปสัญญาณและหารความถี่
เพื่อกำเนิดความถี่เดียวกับวงจรพัลส์รีดมอดูเลเตอร์

รูปที่ 3.7 วงจรขับแบบพุช-พูล

3.3 วงจรที่มีความต่างศักย์และกรงกระแส

วงจรที่ใช้เป็นแบบที่มีความต่างศักย์ 2 เท่า แบบ ฟูลเวฟ ดังรูป ที่ 3.8

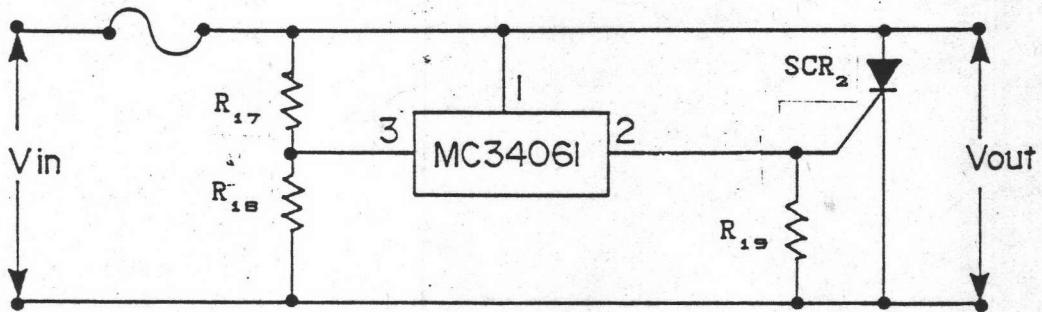

รูปที่ 3.8 แสดงวงจรที่มีความต่างศักย์ 2 เท่าแบบฟูลเวฟ

D_{13} , D_{20} , C_{13} และ C_{14} จัดเป็นวงจรทึ่กดตา 2 เท่าแบบฟูลเวฟ R_{30} และ C_{18} เป็นวงจรกรงกระแส R_{31-34} ร่วมกับ R_{35} เป็นวงจรส่มักดาสำหรับตรวจสอบักดาทางออกด้วยวงจรมัลล์วิตมอดูเลเตอร์

3.4 วงจรป้องกัน⁽²⁾ (3)

3.4.1 วงจรป้องกันเมื่อความต่างศักย์เกิน

รูปที่ 3.9 วงจรป้องกันเมื่อความต่างศักย์เกิน

การทำงานเป็นแบบ คราวบาร์ (Crowbar) ประกอบด้วย U_4 ไอซีเบอร์ MC 34061 และ SCR

จุดทำงานคำนวณได้จาก

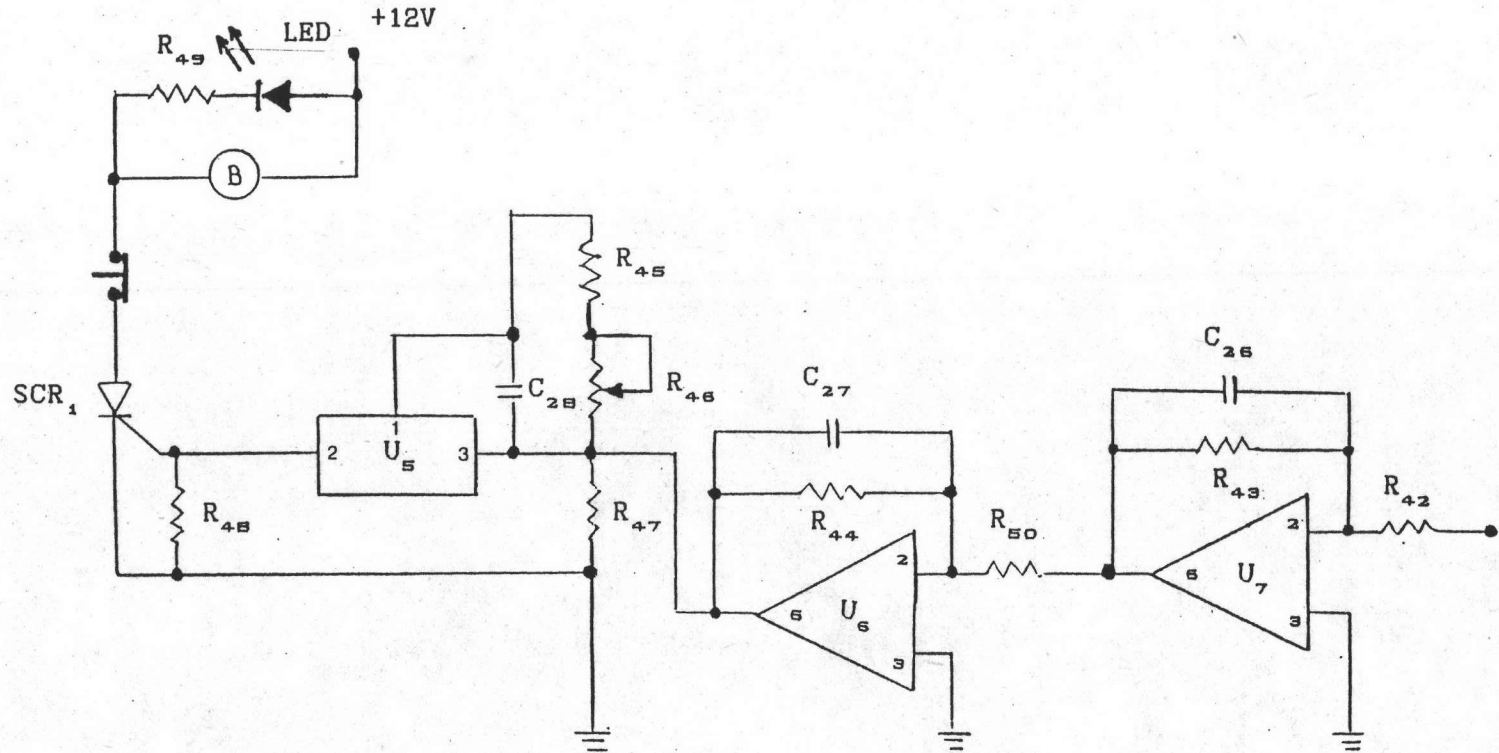
$$V_{\text{trip}} = \frac{2.5 (R_{17} + R_{18})}{R_{17}} \quad \dots (3.6)$$

เมื่อความต่างศักย์จาก V_{in} สูงกว่า V_{trip} จะมีสัญญาณไปกระตุ้นเกตของ SCR ทำให้ SCR นำกระแสเกิดการลัดวงจรขึ้นทำให้ฟิวส์ขาด และความต่างศักย์ที่ $V_{out} = 0$

3.4.2 วงจรป้องกันเมื่อใช้โวลต์เกิน

หลักการการทำงานของวงจร สัญญาณรูปสี่เหลี่ยมจากจุด ง ต่อกับไอซี U_5 ซึ่งต่อเป็นวงจร เปลี่ยนสัญญาณรูปสี่เหลี่ยมเป็นคัทตาไฟตรง โดยเป็นสัดส่วนกับความกว้างของพัลส์ที่รับเข้ามา คัทตาไฟตรงนี้ถูกเปลี่ยนซ้ำด้วยไอซี U_5 จึงเข้าวงจรตรวจสอบความต่างศักย์เกินซึ่งทำงานเหมือนกับวงจรที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยมี LED และ ออด ส่งสัญญาณเตือน

รูปที่ 3.10 วงจรป้องกันเมื่อใช้โหลดเกิน

รูปที่ 3.10 วงจรป้องกันเมื่อใช้โหลดเกิน